

Postmestrene i Kjerteminde, Nykjøbing i Sjælland, Søby og Postexpeditiønerne i Marup, Storeheddinge, Taasrup, Vroesfjøbing, Herning, Mariager og Ribe hver	350 Rd.
Postexpeditiønerne i Frederiksfund, Hirschholm, Svimminge og Ebeltoft, hver	300 —
— Frederiksværk, Fuglebjerg og Nysted, hver	250 —
— Gaabense, Marstal, Rødbj og Stokkemarke, hver	200 —
— Roldby paa Samsø, Helsinge, Nørdrup, Nordby paa Fandø, og Nørresundby, Skodborghuus og Tarm, hver	150 —

§ 2. De forordnede Beløb til Beskrivelse af Contoirudgifterne ved Postbureauerne paa Dampskibene, og med Fermbaetogene bevilges ved de aarlige Finantslove. Det Samme er Tilfellet med de Beløb, der behøves til at holde Postvæsenets Embeds- og Bestillingsmænd skadesløse for foretagne Udgifter ved Natstjeneste og lignende Forhold.

Hvor Contoirholdsgodtgjørelsen er fastsat under Forudsætninger, som først indtræffe i Fremtiden, nedfattes eller foretages Godtgjørelsen med det Beløb, som er beregnet paa de fremtidige Forhold, saalænge indtil disse indtræder.

§ 3.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste April 1870.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I de Bemærkninger, der ledsage det forelagte Forslag til Lov om Postvæsenets Væsen, er det gjentagende berørt og nærmere paavist, at Postcontoirernes Forretninger ere tiltagne i en særdeles betydelig Grad, siden Loven af 27de Januar 1852 udfom, og det turde af sig selv være indlyende, at en betydelig Forøgelse af Forretningerne maa medføre en tilsvarende Forøgelse af Udgifterne til Medhjælp saavel ved Udførelsen af selve Expeditionen af de afgangende og ankommande Poster, Sagernes Kartering og Sortering m. m. som ved Forsendelsesnes Omdeling og til Contoirlocale, Barme, Bys, Skrivematerialier o. s. v. De ved den nævnte Lov normerede Contoirholdsgodtgjørelser have derfor ogsaa allerede i en Række af Aar vist sig aldeles utilstrækkelige til at dække de virkelige Contoirudgifter, og Postembedsmændene have af deres intet mindre end runderlige Embedsindtægter maattet tilflyde forholdsvis store Summer til Udgifternes Beskrivelse, hvilket selvfølgelig har maattet gjøre deres oeconomicke Stilling i høi Grad trykket. Denne Ulempe

er vel søgt fjernet derved, at der siden Begyndelsen af Finantsaaret 1858—59 ved de finantsielle Love aarlig er blevet bevilget en Sum til Fordeltug imellem Postcontoirerne efter Administrationens Øjnsyn, men de saaledes bevilgede Summer have langtfra været tilstrækkelige til at holde Postembedsmændene skadesløse; disse maae fremdeles, trods den dem tillagte midlertidige Forhøielse af Contoirholdsgodtgjørelsen, yde betydelige Tilskud af Embedsindtægterne for at kunne dække de nødvendige Udgifter. De virkelige Contoirudgifter have i Regnskabsaaret 1868—69 andraget 79,138 Rd.

medens de normerede Contoirholdsgodtgjørelser tilligemed den bevilgede Sum til midlertidig Forhøielse af Contoirholdsgodtgjørelsen udgjorde 54,550 —

saat de paagjældende Embedsmænd i det nævnte Finantsaar altsaa have maattet tilflyde af Embedsindtægterne 24,588 —